

DOMOVNÍK

č. 2 – ÚNOR 2021

Dále čtete

- Výsledky Tříkrálovky budou později (str. 3)
- L. Smějová odchází (rozhovor na str. 4)
- Svědectví z první linie sociální práce (str. 6-7)

CITÁT MĚSÍCE: „Člověk se plně projeví, teprve když změří své síly s nějakou překážkou.“

Antoine de SAINT-EXUPÉRY, francouzský letec a spisovatel, autor Malého prince (1900 - 1944)

Dílny získaly prestižní audit organizace WEEELABEX

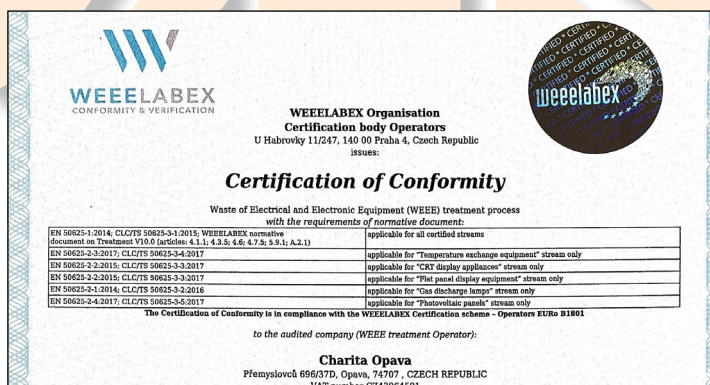
Je to velký úspěch. Audit renomované mezinárodní organizace WEEELABEX pro velké domácí spotřebiče úspěšně ukončila Charita Opava, respektive její Chráněné dílny. „Celkový výsledek auditu je velice dobrý a proto je Charita Opava doporučena pro certifikaci,“ uvádí v oznamovacím dopise auditor organizace WEEELABEX Daniel Pícha. Audit si zadala nezisková společnost Elektrowin, která provozuje kolektivní systém pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu.

Patří mezi dlouholeté a důležité partnery Charity Opava, jejímž Chráněným dílnám dodává spotřebiče k likvidaci a přispívá tak k zaměstnávání osob se zdravotním postižením. „Děkuji všem zúčastněným za spolupráci a panu Schaffartzikovi gratuluji k vynikajícímu výsledku, kterému zejména pomohla i nová provozovna a související technické zázemí a samozřejmě také zkušenosti pracovníků,“ dodává Daniel Pícha s odkazem na nově zrekonstruované prostory, kam se nedávno sestěhovaly téměř všechny chráněné dílny Charity Opava. S gratulací se připojila také provozní ředitelka společnosti Elektrowin Tereza Ulverová. „Mám velkou radost a panu Schaffartzikovi gratuluji,“ píše. „Ani na chvíli jsem

nepochybovala, že by Charita Opava měla mít se získáním certifikátu problémy,“ doplňuje s uznáním. A uznání připojuje také předseda představenstva Elektrowinu Roman Tvrzník. „Připojuji se ke gratulaci

p. Schaffartzikovi. Obzvláště v dnešní hektické době je to obdivuhodný výsledek,“ uvádí a dodává, že je velmi rád, že se počátkem října mohl osobně zúčastnit slavnostního otevření nových prostor Chráněných dílen Charity Opava. „Nové prostory rozhodně prospěly ke zdárnému průběhu auditu,“ potvrzuje a svůj vzkaz uzavírá přáním, aby jeho spolupracovníci Charity Opava aktivně pomohli s odbytem materiálů, které zvýší procento recyklace.

Organizace WEEELABEX je právní subjekt se sídlem v Praze, který řídí školení auditorů, monitoruje auditorické činnosti a schvaluje seznam provozovatelů WEEELABEX. Jedná se o mezinárodní neziskovou organizaci, podle českého práva „sdružení právnických osob s mezinárodním členstvím“. Akreditace osvědčuje, že proces certifikace je plně v souladu s renomovanými mezinárodními normami, což zajišťuje vysokou kvalitu a uznání certifikátů WEEELABEX. Charita Opava je mezi řadou evropských společností teprve sedmou českou firmou, která se stala držitelem tohoto prestižního auditu.

Slovo ředitele

Překonáme to

Loni v únoru už něco nedobrého viselo ve vzduchu. Virus covid-19 dávno přestal být jen problémem Wu-chanu a Číny, ale stále častěji přicházely zprávy o tom, že může způsobit celosvětovou pandemii. V polovině března po katastrálních zprávách z Itálie se hlavním ohniskem nákazy stala celá Evropa. Pak přišlo vyhlášení nouzového stavu, o kterém jsme tehdy ještě netušili, že je teprve prvním v řadě. Naštěstí.

Málokdo z nás, jejichž práci není péče o lidi nemocné, handicapované či jinak potřebné, si asi umí představit, čím vším si museli v tu chvíli procházet lidé v přímé péči o naše klienty. Strach o sebe, o své blízké, o to, aby uživatelé služeb nenakazili a aby – ano i to se nad nimi vznášelo jako strašidelná hrozba – nezpůsobili jejich onemocnění nebo dokonce smrt. Dilema, zda mají využít nárok zůstat doma s dětmi, nebo nenechat ve stychu své klienty.

Naši zaměstnanci zvolili v této těžké chvíli, kdy jim nikdo nemohl zaručit bezpečnost, odpovědnost vůči svým klientům. Vybrali si těžkou a náročnou práci ve stínu strachu, který museli každý den překonávat. A těch dnů přibývalo, po první vlně přišla druhá. Už je to rok a konec stále nepřichází.

Přečtete si prosím v Domovníku svědectví o tom, co vše naši pracovníci musí už téměř rok zvládat, s čím se musí potýkat. Pomůže Vám to uvědomit si, jak jsme si za posledních dvanáct měsíců zvykli předpokládat, že jejich služba je samozřejmostí. Není to tak, nikdy to tak nebylo. „Zvládnuto, protože chci, tak jak to chtějí všichni kolem mne,“ dočtete se v jednom textu. Ano, s takovým týmem překonáme těžké časy i my a naši klienti.

Jan HANUŠ

ÚNOR

Stacionář pro seniory přibírá klienty

Denní stacionář pro seniory bude od jara přibírat nové klienty. Přihlášky mohou zájemci posílat již v těchto dnech. Denní stacionář sídlící na Kylešovské ulici v Opavě, je zařízení rodinného typu, které nabízí seniorům bohatý program i odbornou péči. Podrobnější informace včetně kontaktů, na které se můžete v případě potřeby ozvat, najdete v tomto Domovníku na poslední straně.

ÚNOR

Do soutěže bohužel nebylo co fotit

To, že nakonec v letošní Tříkrálové sbírce nemohli z důvodu nouzového stavu chodit Tři králové po domácnostech, má ještě jeden minusový dopad. Do tříkrálové fotosoutěže, kterou jsme opět vyhlásili spolu s týdnem REGION OPAVSKO, dorazilo jen několik málo fotografií, což je pochopitelné, protože nakonec nebylo co fotit. Nedá se nic dělat, budeme se těšit na další rok!

STALO SE

Charitní Facebook funguje od listopadu

Připomínáme, že novinky ze života Charity Opava včetně aktuálních zpráv a informací je možné od listopadu loňského roku sledovat také na facebookových stránkách www.facebook.com/CharitaOpava. Samostatné facebookové stránky měla dosud jen některá střediska Charity Opava, stránka pro celou organizaci přinášela krom jiného aktuální informace o Tříkrálové sbírce, jejíž organizace byla ovlivněna stále se měnícími regulacemi z důvodu protikoronavirových opatření.

Projekt na zvýšení kvality služeb

Do evropského projektu s názvem „Metodickou podporou ke kvalitě v Charitě“ je od loňského 1. července zapojena Charita Opava. Cílem projektu, který potrvá až do konce června 2022, je zvýšit kvalitu sociálních služeb poskytovaných Diecézní charitou ostravsko-opavskou a dalšími čtrnácti oblastními charitami. „Prostřednictvím projektu chceme zlepšit a zefektivnit procesy probíhající v sociálních službách,“ popisuje manažerka Charity Opava Pavla Králová. Jednou z klíčových aktivit projektu je také podpora osob pečujících o své blízké. Projekt je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

KALENDÁRIUM

• Krásného šitého bílého koníka poslali v **únoru roku 2010** zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa **žokeji Josefu Váňovi** jako ocenění jeho sportovních úspěchů. „Velké díky, už se stal miláčkem rodiny,“ odpověděl slavný žokej, který se netajil tím, že by rád vyhrál Velkou pardubickou právě na bílém koni.

• **Loni 7. února** navštívil Charitu Opava **biskup Martin David**. O jeho obsluhu při občerstvení se bravurně postarali klienti sociálně terapeutické dílny Radost.

Klienti Radosti vyrobili speciální svíčky hromničky

Po mnoha letech, kdy se v kostele sv. Janů v Opavě nesloužily bohoslužby, se zde v úterý 2. února opět rozsvítí hromniční svíčky. Po úspěšné sbírce festivalu Hradecký slunovrat a spolku ZaOpavu „Brána pro sv. Jana“ organizátoři spolu s partnerskou Charitou Opava opět otevírají bránu dlouho zavřeného chátrajícího kostela ve Smetanových sadech v Opavě. Setkání proběhne na svátek Uvedení Páně do chrámu, lidově nazývaného Hromnice, pod názvem „Po letech zas na Hromnice rožnem sv. Janům svíce“. Speciální svíčky vyrobí klienti sociálně terapeutické dílny Radost.

Dveře kostela sv. Janů se veřejnosti otevrou v 17 hodin a lidé si budou hlédnout až do 20 hodin večer. V 18 hodin zde pronese krátkou bohoslužbu slova vojenský kaplan 53.

pluku průzkumu a elektronického boje Kamil Vícha. Ten také požehná hromniční svíčky vyrobené speciálně pro tuto akci klienty sociálně terapeutické dílny Charity Opava Radost za přispění sponzora, který si nepřeje být jmenován. „Ale můžete uvést, že jsem zde před přibližně padesáti lety chodil ministrovat,“ vzkazuje. Každý, kdo si originální svíčku pořídí, přispěje na další potřebné opravy kostela. Událost Uvedení Páně do chrámu a lidové zvyky se svátkem spojené připomenou historik umění z Univerzity Palackého Martin Pavlíček a člen sdružení ZaOpavu Dalibor Halátek. Lidový název Hromnice vznikl díky žehnutí svíček, které se pak rozsvěčely během modlitby při bouřce a v těžkých chvílích života. „Na požehnaní nové kostelní brány poráženo z naší sbírky dorazilo loni v prosinci mnoho lidí, bylo to velmi příjemné setkání,“ říká ředitel Hradeckého slunovratu Václav Müller. „Zveme proto všechny také na žehnutí hromničních svíček, bude to zároveň oslava naděje v lepší časy. Pro nás všechny i pro kostel sv. Janů, o jehož znovuoživení se společně zasazujeme,“ dodává.

„Toaleta bez překážek“ nemusí být vůbec samozřejmostí

Musíte-li se vyrovnávat s handicapem, mohou být občas i každodenní banální činnosti značným problémem. Třeba návštěva toalety. Pro lidi se zrakovým postižením nebo omezenou hybností, kteří bydlí v Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené, by tato rutinní záležitost bez patřičných pomůcek znamenala každodenní náročné překonávání celé řady bariér. Jednodušší to dnes mají díky i projektu „Toaleta bez překážek“, který podpořil Moravskoslezský kraj.

Díky finančním prostředkům, jimiž Moravskoslezský kraj tento projekt podpořil v rámci „Programu na podporu zvýšení kvality sociálních služeb pro rok 2020“, se v chráněném bydlení Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách podařilo zrekonstruovat hned dvě toalety. Sloužit budou

klientům s těžkou zrakovou vadou a osobám s lehkým mentálním znevýhodněním, kteří mají omezenou hybnost. „Z důvodu zvyšujícího se věku uživatelů a různým přidruženým onemocněním, které jejich handicap doprovází, byly úpravy dispozice toalet nezbytné,“ vysvětluje vedoucí Vlastoviček Zuzana Janků. Během

úprav došlo k výměně dlaždic a záchodových mís, k zabudování ergonomického umyvadla včetně sklopného zrcadla a pákových baterií. Eliminovaly se tak všechny stávající překážky, které znesnadňovaly pohyb klienta na toaletě. Toaleta také byla vybavena madly usnadňujícími přesun z invalidního vozíku na toaletu. „Také jsme na toaletu umístili bezpečnostní tlačítko, díky kterému si bude moci klient v případě potřeby přivolat pomoc personálu,“ vypočítává dále Zuzana Janků. Zabudováním těchto prvků došlo k vytvoření jedné zcela bezbariérové toalety a druhé toalety plně přizpůsobené klientům s omezeným pohybem. Díky rekonstrukci se podařilo zvýšit bezpečnost při používání toalet a podpořit klienty v samostatnosti po maximální možnou dobu.

„Děkujeme Moravskoslezskému kraji za podporu, velice se toho vážíme,“ uzavírá jménem klientů spokojené Zuzana Janků.

Na výsledky Tříkrálové sbírky 2021 si budeme muset počkat

S velkým napětím bývají každoročně medii i veřejnosti očekávány výsledky Tříkrálové sbírky na Opavsku. Pořádající Charita Opava většinou stihla obsah všech pokladniček spočítat a zveřejnit do 25. ledna. Letos si ale na konečné výsledky budeme muset počkat. Důvodů je hned několik.

Tříkrálová sbírka 2021 probíhá ve výjimečných podmínkách nouzového stavu. I proto byla z tradičních čtrnácti dnů prodloužena až do 24. ledna. „Na sečtení vždy potřebujeme přibližně čtrnáct dní, ale pokladničky chodí postupně,“ vysvětluje koordinátorka Tříkrálové sbírky na Opavsku Marie Hanušová. „Teď jich sice bude méně,

ale zase se u nás sejdou všechny najednou, a zkušenosti s tím, jak dlouho bude počítání peněz za těchto podmínek probíhat, zatím nemáme,“ dodává. Podle jejího odhadu by mohly být výsledky k dispozici přibližně 7. února, možná trochu dříve.

Tím však Charita Opava získá jen částečnou informaci o celkové

sumě vybraných peněz. Kromě financí z pokladniček totiž lidé přispívají také online do virtuálních pokladniček a tato možnost bude trvat dokonce až do 30. dubna. Na výsledky online koledování si tedy Charita Opava bude muset počkat až na konec dubna, kdy je teprve dostaneme z centra.

Při čekání na výsledky Tříkrálové sbírky 2021 se tak budeme muset obrnit trpělivostí a až do konce dubna se spokojit pouze s průběžnými čísly. Snad i ona ledacos napoví.

Opavanům přály „štěstí, zdraví, dlouhá léta“ na dálku Tři královny

Ačkoli nouzový stav nepřál v letošní Tříkrálové sbírce přímému koledování, přece jen se mnoho domácností na Opavsku v lednu rozeznělo písní Kašpara, Melichara a Baltazara „My Tři králové jdeme k Vám“. Z videa, natočeného pro pořádající Charitu Opava, ji neodolatelně každému, kdo si na odkaz kliknul, zazpívaly Anežka, Magdalénka a Evička Řehákové.

Nejstarší zkušenost s Tříkrálovkou má ze tří sester osmiletá Anežka. Ta si v roce 2013 na schodech Slezského divadla při slavnostním zahajovacím tříkrálovém průvo-

du ještě jako miminko „zahrála“ Ježíška v jesličkách spolu s rodiči, kteří ztvárnili svatou rodinu. Když to ještě loni šlo, chodila s tatínkem, šestiletou Magdalénkou

a čtyřletou Evičkou koledovat po domech. Letos pomohly alespoň s natočením videa a také zvukové nahrávky, která zazněla v obecním rozhlase v řadě obcí. K hudbě mají děvčata blízko, jak by také ne, vždyť jejich maminka Mirka Řeháková dlouho vedla pěvecký sbor Sluníčka při ZŠ Ilji Hurníka v Opavě. Všechny tři také zpívají ve scholce při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě. „Video jsme točili u nás doma a hned napoprve to nevyšlo, někdy se děvčata rozešla po schodech trochu pozdě, jindy se zase nejmladší začala smát, protože jí přišlo legrační, jak před nimi couvám po schodech nahoru,“ říká Mirka Řeháková. Krátký klip nakonec natočila na čtvrtý pokus. A o tom, že se třem Řehákovcům královským povedl, svědčí velké počty zhlédnutí na webových stránkách i na facebookovém profilu Charity Opava. Přání tří koledníků „štěstí, zdraví, dlouhá léta“ se tak dostalo k mnoha lidem alespoň na dálku.

STANE SE

• Do virtuální pokladničky Tříkrálové sbírky můžete přispět až do konce dubna

V letošní Tříkrálové sbírce bylo vinou koronavirových opatření oproti předchozím ročníkům mnoho věcí jinak. Z důvodu nouzového stavu nakonec přes všechny přípravy nemohli poprvé za dobu trvání sbírky po domácnostech chodit s koledou a přáním Tři králové. Lidem tak zbyla možnost přispívat pouze do pokladniček v obchodech, lékárnách a institucích, nebo podpořit potřebné převodem na účet. I proto zůstává možnost přispět převodem do virtuálních pokladniček Tříkrálové sbírky v planosti i po jejím oficiálním ukončení. Účet s číslem 66008822/0800 a s variabilním symbolem Charity Opava 77708012 bude pro příspěvky potřebným otevřen všem, kteří to dosud nestihli, až do konce dubna 2021. Děkujeme!

QR Platba

K platbě je možno použít i tento QR kód, který najdete spolu s dalšími informacemi také na charitním facebooku a stránkách www.charitaopava.cz pod záložkou Tříkrálová sbírka.

Napsali o nás

• Příběh jako z pohádky

Je loňský 25. listopad a do Charity Opava přichází „náš pohádkový Jan“. Na opravu opavského kostela sv. Janů přináší obálku s padesáti tisíci korunami. Zní to pohádkově, ale opravdu se to stalo. Tři dny hledal ve městě organizátory sbírky, o níž se dověděl jen z novin, protože internet neuvžívá. Nakonec bývalého horníka napadlo zajít na ředitelství tamní Charity, která je partnerem dobročinné akce.

Magazín VLASTA, leden 2021

„Neodchází se mi lehce, ale cítím, říká Libuše Smějová po dvaadvaceti letech práce pro Charitu

V dubnu roku 2007 představila Charita Opava novou službu – jako první na Opavsku začala provozovat mobilní hospic. Dostal název Pokojný přístav podle citátu sv. Ambrože „Spravedlivým jest smrt pokojným přístavem“. Dnes už víme, že za dobu své existence získal Pokojný přístav ohromné uznání veřejností. Jak by také ne, počty lidí, kteří díky službám tohoto mobilního hospice mohli pokojně odejít do svého pokojného přístavu v domácím prostředí uprostřed svých blízkých, jsou opravdu úctyhodné. Stejně jako to, že od samého začátku je v čele střediska, jehož provoz znamená nepředstavitelnou psychickou zátěž na personál, jedna vedoucí - Libuše Smějová. To se ale nyní změní, paní Libuše z Charity Opava po skoro čtvrt století služby odchází.

Pamatujete se ještě na náš první rozhovor pro Domovník? Bylo to před čtrnácti lety a Vy jste právě nastupovala do funkce vedoucí nového střediska – mobilního hospice Pokojný přístav. Naplnily se Vaše tehdejší představy o tom, co bude tato velmi potřebná, ale zároveň přetěžká práce obnášet?

Samozřejmě si na rozhovor pamatují, protože se jednalo o zcela novou službu, která u nás tehdy nebyla vůbec samozřejmostí, mobilních hospiců bylo v republice možná deset. Určitě jsem z toho

měla obavy, ale byla to i určitá výzva, pustit se do něčeho nového, možná neznámého, ale potřebného. Že hospicová služba potřebná je, tím jsem si byla jistá, protože v terénní službě v Charitě Opava jsem už působila osm let, a ošetřovali jsme i umírající pacienty, tak jako každá sesterská agentura domácí péče.

Také nám spousta klientů i zemřela, ale bylo i hodně těch, kteří museli být hospitalizováni, i přes to, že rodiny byly ochotny se o své příbuzné starat. V té době jsme neměli potřebné vybavení, vyškolený personál a také lékaře,

aby bylo možné takovou specializovanou paliativní péči zajistit v domácím prostředí. A aby se tohle nestávalo, tak se náš pan ředitel Honza Hanuš rozhodl, že podpoří vznik mobilního hospice. A udělal moc dobře.

Charitní mobilní hospic byla první terénní službou tohoto typu na Opavsku. Jak k Vám lidé přistupovali před čtrnácti lety, kdy ještě povědomí o tom, že umírající mohou své poslední dny dožít v domácím prostředí s odbornou péčí, nebylo rozšířeno? Neměli rodinní příslušníci

strach, že to nezvládnou?

Samozřejmě, že rodiny z toho měly určité obavy, ale ty kolikrát mají i dnes. Bojí se, že péči o umírajícího příbuzného nezvládnou. Spíše jsme pomalu pronikali do odborných kruhů, bylo třeba o tom informovat zdravotníky, praktické lékaře a lékaře v nemocnici, aby nám pacienti, kteří chtějí zemřít doma a zároveň potřebují odbornou paliativní péči, začali propouštět z nemocnic.

Velké plus bylo, že nám hospicového lékaře začal dělat MUDr. Petr Štěpánek, který pracoval a stále pracuje v onkologické ambulanci v Opavě. První pacienti byli z jeho ambulance.

A změnilo se podle Vašich zkušeností toto povědomí veřejnost? Naučili se s Vámi Opavané počítat?

„Klienti nás často nepoznávají, tak si

Pracovníci Charity Opava podávají svědectví o tom, jak jejich službu

Za pár týdnů to bude rok, co koronavirová epidemie zasáhla do životů nás všech. Jsou ale profese, na jejichž bedrech už dlouhý rok spočívá největší tíha pandemie. Vedle zdravotníků jsou to také sociální pracovníci. Jejich práce je velmi náročná po fyzické a psychické stránce i za normálních okolností, nouzový stav a epidemiologická opatření ale přinesly mnoho dalších těžkostí a překážek. Pracovníci ve zdravotnictví a sociálních službách byli nuceni zcela nečekaně a bez přípravy řešit situaci, na které je nikdo nevyškoloval. Už dlouhý rok musejí zvládat velké vypětí, pracovat v náročných hygienických podmínkách a překonávat obavy a strach o zdraví a životy své i svých klientů. Několik pracovníků Charity Opava jsme oslovili s prosbou o přímé svědectví z první linie pomoci. S některými se můžete seznámit na této straně Domovníku, další budeme průběžně zveřejňovat na webu Charity Opava.

Obavy mám stále, ale už se nebojím

Tak jako spousta lidí v mém věku i já mám z covidu-19 obavu. Na druhou stranu si uvědomuji, že každá situace má řešení a nějaké východisko. Už během první vlny infekce, kdy o tomto viru opravdu nikdo nic nevěděl, jsem prožila tak jako všichni období plné nejistoty a otázek. Vypytávali se i klienti, takže jsme sledovali současnou situaci, zjišťovali informace a pak je přenášeli k lidem, kteří přes svůj handicap chtějí také znát odpovědi. Společně s nimi jsem sdílela obavy z epidemie nejen jako zaměstnanec a klíčová pracovnice, ale i jako člověk.

Přesto jsem na klienty dokázala přenést pozitivní přístup můj, mých nejbližších a mého okolí. Spolu jsme pak ušili spousty roušek, abychom poprvé vyrazili do boje s covidem-19. Stmelil se i pracovní kolektiv, když jsme vytvořili týmy lidí, abychom v případě nákazy byli stále našim klientům nablízku. Ano, v této době člověk opravdu pozná své kolegy i z lidské stránky a za sebe mohou říct, že je to vítaná zkušenost. Také jsem

si musela zvyknout na práci s hygienickými prostředky, a ač jsem ve svém soukromí pečlivá a čistotná, jsem ráda, že jsem tuto situaci mohla využít ke zdokonalení hygienických návyků u klientů. Ale přiznám se, že práce s respirátorem na ústech, se štítem a dalšími ochrannými prvky byla i pro mne školou. Ovšem pro klienty, zejména zrakově postižené, kteří jsou na ostatních smyslech závislí, to byla doslova výzva. Jejich pozitivní

přístup a hledání způsobů komunikace mne nejen naplňoval pocitem dobře odvedené práce, ale byl mi i odměnou. Tak jako finanční odměna zaměstnavatele, jehož přístupem jsem byla potěšena. Další omezování ze strany státu v boji s covidem-19 přineslo ještě větší nároky na služby klientům, kteří museli zůstat v karanténě. Museli jsme jim zajišťovat potraviny a vyřizovat další záležitosti, které by jinak zvládli sami. Jen objem nákupů by se od vypuknutí epidemie dal počítat na stovky a stovky kilogramů. Ale také jsem se stávala poradcem i pomocníkem v oblasti kadeřnictví, udržování nehtů, opraváčkou jednoduchých poruch na mobilech a televizorech, švadlenkou a v mnoha dalších oborech.

Vždy říkám, že vše zlé je k něčemu dobré. Ač je má práce náročnější a z důvodu používání respirátoru a ochranných pomůcek těžší, ráda vzpomínám, jak jsem se stávala kadeřnicí. Společně jsme se dohodli, jak by chtěl klient vypadat,

a pustili jsme se do práce. A výsledek? Klient si přejel vlasy rukou a řekl: Mám to hezké, než když za to platím. To nás rozesmálo. Ale naopak, zažila jsem i dobu, kdy jedna má kolegyně byla nakažena covidem-19. Přála jsem jí jen a jen to hezké a brzké uzdravení. Ale nebylo nic příjemného, když jsem ji slyšela v telefonu plakat. Nyní už je vyléčena, průběh měla docela hladký.

Covid-19 přinesl do mého života mnohé. Určitě si cením více zdraví, ale vím, že největší zbraní v této době je optimismus a víra. Víra ve vše dobré, samu v sebe a v ty, kdo Vás podporují. Zároveň si cením podpory své rodiny i kolegů a jejich odpovědnosti, když se snažili chránit před nákazou jak jen to šlo. Oceňuji také přístup zaměstnavatele, který dal jasně najevo, že si mé práce váží, že ji umí ocenit a zároveň udělat maximum pro to, abych ji mohla vykonávat i v této těžké době. A velice si vážím vzájemné podpory jak kolegů, tak klientů, jejich spolupráce a důvěry. Ano, zpočátku jsem se bála a měla obavy. Obavy mám stále, ale beze strachu. Zvládnu to, protože chci. Tak jako chtějí všichni kolem mne.

Jaroslava ALTMANOVÁ,
Dům sv. Cyrila a Metoděje
pro zrakově postižené

S dětmi, nebo s klienty?

Tato doba není jednoduchá. Náš tým se skládá ze sester, které mají malé děti a ty jsou doma na distanční výuce. A tak se před námi objevila otázka: zůstat s dětmi a pomáhat jim ve vzdělávání, či dát přednost pacientům a jejich útrapám?

Všechny se snažíme skloubit obě tyto věci dohromady. Naši pacienti z koronaviru většinou mají respekt, nikoli strach. Je samotné a jejich rodiny trápí více jejich nevyléčitelné onemocnění. My sestry mobilního hospice nemůžeme zkrátit naši návštěvu na co nejkratší dobu, abychom klienta neohrozily případnou nákazou. Pacienti v naší péči totiž nejvíce potřebují cítit zájem, oporu a hlavně to, že na ně máme čas.

Největší problém, se kterým stále bojujeme, jsou roušky. Když musím někomu sdělit, že se jeho životní cesta blíží ke konci, je důležité, aby i z mého obličejového vyčetl, že na své utrpení nebude sám, ale že mu budu v těžké chvíli oporou a zároveň i ulevujícím faktorem.

V tom případě je třeba být i velmi osobní - a to s rouškou nejde.

Eva MERTOŮVÁ,
mobilní hospice Pokojný přístav

Z terénu: obrovský tlak

JEN KOUSEK LÁTKY?

Rouška je jen kousek látky na tváři, řeklo by se. Ale pro řadu klientů to byl velký problém. Někteří mě v roušce nepoznávali. Tak jsem začala nosit roušku s napsaným jménem, nebo jsem jim stále opakovaně říkala, kdo jsem. Ti klienti, kteří už předtím slyšeli špatně, mě s rouškou na obličej neslyšeli vůbec nebo velmi špatně. Musela jsem hodně křičet a často se dorozumívat rukama. **JITKA**

NEUSTÁLÝ KOLOBĚH

Cítím se unavená, jak psychicky,

tak fyzicky. V práci je to docela náročné, protože musíme více chránit sebe i klienty. A doma mne čekají tři děti na distanční výuce. Neustálý koloběh bez světla na konci tunelu... **BARBORA**

TLAK JE OBROVSKÝ

V tomto období mám největší strach o naše klienty. Omezili styk s nejbližšími a z obavy před virem nechodí ani na procházky. Tlak na nás pečovatelky je obrovský, nemohu se nakazit i já, a potom ostatní, i když mám ochranné prostředky? **DANA**

na roušky píšeme jméno...

potřebným už skoro rok komplikuje epidemiologická krize
Senioři si zaslouží ochranu svých rodin

Složité a těžké období, které teď všichni prožíváme, vnímá každý trochu jinak. Někdo se strašně bojí, jiný všechno bere na lehkou váhu. A přesně tak to celé vnímají klienti a jejich rodiny. Naši klienti už jsou ale většinou lidé, kteří ani pořádně nechápou, co a proč se to okolo nás vlastně děje.

Mnohé z těch klientů, kteří současnou situaci jakž takž vnímají, ale trápí, že je rodina v této době tak trochu odmítá. Je to velmi smutné a jako pečovatelku mne to docela mrzí. Vždyť jsou to lidé, kteří si zaslouží od svých rodin především ochranu, které se jim ale často nedostává. Rodiny klientů, kteří jsou pozitivní, jako by ztratily zájem o své rodiče a chovají se, jako by k nim nepatřili.

Veškerou péči se snaží přenechat nám pečovatelkám a nechápou, že bez pomoci a podpory rodiny to nejde.

Práce je pro mě v této době těžší také proto, že vnímám větší zodpovědnost. Klienti jsou senioři a mozek už jim nepracuje tak, jak by měl. Také mnohdy špatně slyší a přes roušky, které nosíme, nám nerozumí. Je to doba těžká pro všechny. V každém je jisté napětí, ale přesto se snažíme naše klienty chránit, jak jen to jde nejlépe. Ale také u toho musíme chránit sebe a svoje rodiny. Mnozí z nás již tuto nemoc prodělali.

Práce se seniory mě naplňuje, mám ji velmi ráda a беру ji jako určité poslání. Přejí všem našim klientům hlavně zdraví a nám všem ostatním, abychom vše zvládli, i když to někdy není lehké.

Gabriela,

Charitní pečovatelská služba

Vyrostla u nás školka, škola i družina

Zpráva, že musíme Denní stacionář pro seniory hned druhý den uzavřít, zasáhla zaměstnance a klienty loni v den mých narozenin 12. března. Byl to čtvrtek, ta oslava sice proběhla, ale už nebyla tak veselá jako jindy. Něco bylo zkrátka ve vzduchu...

Následovalo obtelefonování rodin klientů, někteří uzavření stacionáře čekali, jiní byli nemile překvapení a zaskočení. Naše manažerka Petra okamžitě zorganizovala poradou všech vedoucích sekce. Nepanikařila, uměla povzbudit a situaci řešit. Pracovní tým stacionáře se rozdělil na dvě skupiny. Ta první vypomáhala v Charitní pečovatelské službě, díky čemuž mohly kolegyně také navštěvovat některé klienty stacionáře, kteří využívají obě služby. Druhá skupina se ve stacionáři starala o děti našich spolupracovnic z terénních služeb. Tyto pracovnice věděly, že by mohly využít nabídky státu být

na ošetřovněm, ale zároveň si uvědomovaly, že jejich absence v práci by znamenala kolaps terénních služeb, v této situaci obzvláště potřebných. V prostorách stacionáře se učilo, bavilo, smálo se, soutěžilo, zpívalo i tančilo. Každý den jsme se zde staraly o šest až osm dětí. Epidemiologická situace byla sice nepříjemná a trápila nás, ale na naši školku, školičku a družinu vzpomínáme hodně rádi a téměř pořád. Děti byly super.

V pondělí 22. června jsme stacionář znovu otevřeli. Klienti už se těšili, služby začaly probíhat běžným způsobem - trénink paměti, vycházky do parku, do cukrárny a

podobně. Na podzim, kdy se epidemiologická situace opět zhoršila, jsme zavřít nemuseli. Omezili jsme částečně provoz a stacionář navštěvovali jen ti nejpotřebnější. Vytvořili jsme menší skupinky, ať klienti jsou a zároveň nejsou úplně spolu. Nyní je situace taková, že velká část klientů odešla do domovů pro seniory, například jen za první tři týdny letošního ledna jich bylo pět. Uvidíme, jak se vše bude vyvíjet dále, snad se vše obrátí k dobrému a stacionář opět bude v plné míře poskytovat služby seniorům, kteří ocení, že je o ně část dne postaráno v příjemném a milém prostředí, aniž by museli opouštět své domovy.

Jana ŘEHULKOVÁ,
vedoucí Denního stacionáře pro seniory

Zkuste vyběhnout několik pater s respirátorem

PRACUJI V RADOSTI

a když jsme museli zavřít, pomáhala jsem v jiných střediscích, například v Chráněném a podpořeném bydlení pro duševně nemocné. S uživateli jsem chodila na nákupy, doprovázela je k lékařům a také se zapojila do individuálního vaření. To první probíhalo v bytě jedné ženy, která chtěla k obědu palačinky. To není nic zvláštního, ale pro mě byl velký zážitek palačinky připravovat a smažit v rukavicích, respirátoru a ochran-

ném štítu.

Eva POREBSKÁ

JE TO NÁROČNÝ ÚKOL

Na jaře loňského roku jsme vše vykonávali s nadějí na zlepšení, s vidinou blížících se Velikonoc. Teď v tzv. druhé vlně vnímám u sebe ztrátu energie, chuti být pozitivní, nevidím konec všem těm opatřením, nevím, co říkat klientům na otázku: A kdy už to skončí? Opouštějí mě síly, každá směna v ochranných pomůckách je přetěžká. Koneckonců, zkuste si nasadit

respirátor a vyběhnout s ním několikrát ta patra v Domě sv. Cyrila a Metoděje! Zkuste v ochranných pomůckách komunikovat s nevidomým - šišláte, huhňáte a člověk naproti vám naprosto nerozumí. To vše nepřeběrně krát denně po několik dlouhých hodin. Nesu na bedrech všechny požadavky klientů, které byli zvyklí si ve „světě tam za branou“ vyřizovat sami. Pro ně je to ztráta svobody, pro mne nesmírně psychicky i fyzicky náročný úkol. **Petra HRBÁČOVÁ**

OBČANSKÉ JUDO

• **Vnuk má exekuce**

Před pár měsíci se ke mně do bytu přistěhoval vnuk, nemá kde bydlet. Nedávno mu přišel dopis od exekutora, zjistila jsem tak, že má dluhy, k čemuž se mi přiznal. Může ke mně přijít exekutor a zabavit i mé věci? Od dětí jsem dostala televizi a počítač, abych s nimi byla v kontaktu. Může mi exekutor zabavit mé věci? **Bohuslava**

Exekutor může vymáhat dluh několika způsoby, mimo jiné může vydat příkaz k prodeji movitého majetku dlužníka (vašeho vnuka). Pravdou je, že k zabavení majetku dlužníka může exekutor vstoupit všude tam, kde se domnívá, že může mít dlužník nějaký majetek, není vázán například dlužníkovým trvalým pobytem. Vzhledem k tomu, že vnuk nyní bydlí u vás, je zde bohužel skutečně riziko, že do vašeho bytu dojde exekutor, respektive jeho pracovník. V rámci exekuce vedené proti vašemu vnukovi však nemůže být zabaven váš majetek, ale jen majetek vnuka. Exekutor nicméně může vycházet z toho, že pokud se majetek nachází v domácnosti, ve které dlužník žije, jedná se o jeho majetek. V tom případě by bylo třeba mu prokázat vaše vlastnictví k daným věcem, což může být problematické. Pokud exekutor bude chtít zabavit věc, která je vaše, můžete hned na místě sdělit a doložit, že věc patří vám. Dokázat to lze zejména pomocí listin. Pokud i přesto exekutor nějakou vaši věc zabaví, máte možnost jako vlastník do třiceti dnů od zabavení věci podat exekutorovi návrh na vyškrtnutí věci ze soupisu. K takovému návrhu je třeba přiložit důkazy prokazující vaše vlastnictví věci. Jestliže exekutor podanému návrhu nevyhoví, je možné podat žalobu k soudu na vyloučení věci ze soupisu. Ta se podává u exekučního soudu, který exekutora pověřil k provedení exekuce. Pokud soud žalobě vyhoví, je vlastníkově zabavená věc vrácena. Je možné ještě před případnou návštěvou exekutora učinit určité preventivní kroky k tomu, aby nedošlo k zabavení vašeho majetku.

Romana NAJVERTOVÁ,
Občanská poradna

Informace

• Potřebujete se postarat o seniora? Denní stacionář přibírá klienty

Máte doma babičku, dědečka, maminku, tatínka nebo někoho blízkého ve věku nad šedesát let a potřebujete, aby se o něho někdo během dne postaral? Pak je právě Vám určena informace, že Denní stacionář pro seniory Charity Opava bude od jara přibírat nové klienty. Přihlášky mohou zájemci posílat již v těchto dnech. Denní stacionář sídlící na Kylešovské ulici v Opavě je zařízení rodinného typu, které nabízí seniorům bohatý program i odbornou péči. Samozřejmě jsou různé vzdělávací a aktivizační programy, trénování paměti, kondiční cvičení, pracovní činnosti, mezigenerační setkávání a všemožné společenské aktivity. K dispozici mají klienti také novou relaxační místnost. V nabídce je doprava klientů do stacionáře a zpět domů z Opavy a z okolních vesnic do vzdálenosti deset kilometrů od Opavy. Blížší informace najdete na stránkách www.charitaopava.cz, v případě zájmu můžete kontaktovat vedoucí Janu Řehulkovou na tel. čísle 603 731 845 nebo na mailu rehulkova@charitaopava.cz.

Listárna

Loučím se a přeji všem hodně štěstí, bylo mi s Vámi dobře

Milé kolegyně, milí kolegové,
31. ledna 2021 skončil po dvaadvaceti letech můj pracovní poměr v Charitě Opava. Bylo to náročné rozhodnutí, ale změna je život. Ráda bych se roz-

Společnost

Ve Vlastovičkách bydlí opět elegantněji

Ze zbrusu nového nábytku do tří bytů a zároveň ze tří nových praček a tří ledniček se mohou těšit klienti Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách u Opavy. Nové a potřebné vybavení si zde pořídili v rámci projektu **Elegantní bydlení podpořeného Moravskoslezským krajem**.

Původní nábytek ve třech bytech zdejšího chráněného bydlení byl již velmi opotřebovaný a tak nové postele, matrace, noční stolky, šatní skříně, psací stoly, židle a předsíňové vybavení jeho uživatelé skutečně ocení. Díky výměně lednic pak došlo ke zkvalitnění zázemí tréninkové kuchyně a dvou bytů uživatelů. „Uchování potravin teď bude pro klienty snadnější, také objem nových ledniček je oproti původním mnohem větší, takže se jim do ledničky vejde mnohem více potravin,“ vypočítává výhody vedoucí Vlastoviček Zuzana Janků. Velkým plusem nových lednic je také jejich nízká energetická spotřeba.

Podobně se v chráněném bydlení ve Vlastovičkách projeví také koupě tří nových praček. „Pro naše uživatele bude praní prádla ve společných prostorách dostupnější a jednodušší, kromě toho je v nových pračkách možno prát také velké kusy prádla nebo lůžkoviny,“ dodává Zuzana Janků.

Projekt elegantní bydlení podpořil Moravskoslezský kraj v rámci Programu na podporu zvýšení kvality sociálních služeb poskytovaných v Moravskoslezském kraji na rok 2020. „Děkujeme za to, poskytování naší služby se výrazně zkvalitní,“ uzavírá Zuzana Janků.

Naši činnost podporují:

Moravskoslezský kraj

Krátce

• Nové elektro pro chráněné bydlení

Novou chladničku, elektrické sporáky a pračky mají k dispozici klienti Chráněného a podporované bydlení pro duševně nemocné. Lidem, kteří nacházejí pomoc v tomto středisku Charity Opava, tyto elektrospotřebiče nejen usnadní život, ale také jim pomůžou získat potřebné dovednosti a schopnosti v péči o domácnost. „Schopnost naučit se obsluhovat tyto spotřebiče totiž vede k jejich osamostatnění či zvládnutí samostatného života mimo sociální službu,“ vysvětluje vedoucí střediska Kateřina Víchová. Nové spotřebiče, které nahradily dosluhující přístroje a zároveň doplnily chybějící vybavení bytů, si zde mohli koncem roku 2020 pořídit díky finančním prostředkům z Moravskoslezského kraje z „Programu na podporu zvýšení kvality sociálních služeb v Moravskoslezském kraji“. „Děkujeme za to, díky příspěvku kraje se nám podařilo výrazně zkvalitnit technické vybavení bytů a zlepšit podmínky pro bydlení našich uživatelů,“ dodává Kateřina Víchová.

• Notebook od ČSOB

Práci z domu musí z důvodu karantény vykonávat každou chvíli někdo z pracovníků ředitelství Charity Opava. Od letošního ledna je to jednodušší díky novému notebooku, který je na ředitelství k dispozici všem odkázaným na home office. Charita Opava si ho mohla pořídit díky daru dvacet tisíc korun od Československé obchodní banky. Dar byl určen právě na pořízení notebooku. Děkujeme!

Pište nám! Popřejte svým kolegům a spolupracovníkům!

Listárna zpravodaje Domovník je určena Vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Evid. číslo MK ČR E 23233. Tel. 553 612 780, e-mail: mludek@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Únor 2021.

HelpEx

Evropský vzdělávací program pro bývalé pacienty pomáhající v procesu rehabilitace a zotavení

Newsletter, 1. vydání, podzim 2020

PŘEDSTAVENÍ PROJEKTU

Projekt HelpEx - Evropský vzdělávací program pro peery pomáhající v procesu rehabilitace a zotavení, je partnerstvím osmi organizací z šesti evropských zemí (z Německa, Itálie, Francie, České Republiky, Polska, Malty), které poskytují služby osobám s psychickým onemocněním a osobám se závislostmi. Projekt reaguje na fakt významného výskytu problémů s duševním zdravím a zneužíváním návykových látek mezi občany Evropské unie. Souběžně s tímto roste politická snaha o začlenění osob s těmito problémy do společnosti a zároveň posílení jejich práv. Cílem projektu je tvorba vzdělávacích osnov nejen pro bývalé klienty/pacienty, kteří se po zvládnutí svých obtíží mohou stát asistenty (peery), ale také pro profesionály pracující v tomto odvětví. Projekt byl zahájen v září 2019 a potrvá do srpna 2022. Další informace o partnerech a projektu naleznete na webových stránkách www.help-ex.eu.

"To, v čem se ode mě lišíš, můj bratře, mě neohrožuje, nýbrž obohacuje."

Antoine de Saint-Exupéry

UKÁZKA VZDĚLÁVACÍCH OSNOV

Modul č. 5 vzdělávacích osnov určených pro peery s názvem: Řízení výzev / krizí v procesu rehabilitace / zotavení

Cílem modulu je:

- Poskytnout účastníkům informace o konceptech léčby osob s duševním onemocněním.
- Umožnit účastníkům naučit se pracovat s jejich vlastními zkušenostmi s psychickými obtížemi a krizí.
- Nabídnout možnost vyzkoušet si spolupráci s profesionály ve vybraných kritických situacích v práci s osobami s duševním onemocněním.
- Umožnit sdílení zkušeností a nástrojů pro řešení kritických situací.

Modul zpracovává tato témata:

- Lékařské a psychiatrické aspekty kritických fází rehabilitačního procesu osob s duševním onemocněním.
- Popis kritických fází během psychiatrické léčby a řešení závislosti na návykových látkách.
- Strategie pro řízení, překonávání a prevenci krizí a relapsů.
- Specifické formy podpory při stabilizaci pacientů a při upevňování cesty k uvědomění si své nemoci.
- Zpracování tzv. „recovery“ konceptu.

NÁLEPKOVÁNÍ U PSYCHIATRICKÝCH DIAGNÓZ: NÁZOR ANDREA ASCARIHO (ORGANIZACE CEIS REGGIO EMILIA, ITÁLIE)

Projektový tým při vytváření vzdělávacích osnov často velmi vášnivě diskutuje o jejich podobě. Takovou diskusi vyvolalo také téma diagnóz duševního onemocnění jako součást jednoho z modulů vzdělávacích osnov. Je důležité informovat peery o zásadách diagnostických kritérií? Pokud ano, jak? A jak moc podrobně? To byly ústřední otázky, které bylo třeba zodpovědět.

Po dlouhé diskusi jsme došli k závěru, že je nutné informovat nejen peery, ale také profesionály, protože i ti stále čelí předsudkům týkající se duševních nemocí. I profesionálové neustále vysvětlují, že diagnóza není nálepka, definitivní rozsudek nad člověkem, případně ukazatel chování.

Rovněž jsme se shodli na tom, že při tvorbě vzdělávacích osnov a během samotného vzdělávání účastníků projektu budeme usilovat o pozitivní přístup založený na potenciálu, silných stránkách a kompetencích každého z nich a uplatňovat myšlenku, která byla Světovou zdravotnickou organizací představena před téměř dvaceti lety. Zní takto: Založme svou podporu a pomoc na tom, co člověk zvládne, a ne na tom, co nezvládne, na jeho schopnostech a dovednostech, ne na jeho nemoci a handicapu.

VÍTE, ŽE...

... v Německu zaznamenala zdravotní pojišťovna KKH v první polovině roku 2020 ve srovnání s předchozím rokem nárůst psychických obtíží v důsledku koronavirové krize o 80 %? (www.zeit.de)

PRVNÍ MEZINÁRODNÍ SETKÁNÍ PROJEKTOVÉHO TÝMU, MNICHOV, PODZIM 2019

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Tato publikace odráží pouze názory autora a Evropská komise nenes odpovědnost za jakékoli použití informací v ní obsažených.

Contact: www.help-ex.eu
Ulrike.achmann@caritas-bayern.de